

V. Sutejev

Ispod gljive

Jednom uhvati Mrava jaka kiša.

Gdje da se sakrije?

Ugleda Mrav na malom proplankumalu gljivicu, dotrči do nje i sakrije se pod njen šeširić.

Stoji pod gljivom – čeka da prestane kiša.

A kiša pada sve jače i jače...

Ka gljivi puzi mokar Leptir.

- Mrave, Mrave, pusti me pod gljivu.

Skroz sam pokisnuo – ne mogu letjeti.

- Pa gdje da te pustim? – odgovara Mrav.

- Sam sam se jedva smjestio.

- Ne mari! Ako čeljad nije bijesna, ni kuća nije tijesna.

Pusti Mrav Leptira pod gljivu.

No kiša počinje još jače padati.

Trči mimo njih Mišić.

- Pustite me pod gljivu! Teče voda s mene kao potok.

- Pa kako da te pustimo? Tu uopće nema mjesta.

- Stisnite se malo!

Stisnuše se – pustiše Mišića pod gljivu.

A kiša lije, lije i ne prestaje...

Mimo gljive skakuće Vrabac i plače.

- Perca su mi se namočila, umorila se krilca! Pustite me pod gljivu da se osušim, odmorim i pričekam da kiša prestane.

- Tu nema mjesta.

- Pomaknite se molim vas!

- Dobro.

Pomakoše se – našlo se mjesto i za Vrapca.

Kad... eto ti Zeca. Iskoči na mali proplanak i ugleda gljivu.

- Sakrijte me – viče – spasite! Juri me Lija...

- Žao mi je Zeca, - kaže Mrav – hajde da se još malo stisnemo.

Samo što su sakrili Zeca, dotrča Lija

- Jeste li vidjeli Zeca? – pita.

- Nismo ga vidjeli.

Priđe Lija bliže, ponjuši:

- Da se nije ovdje sakrio?

- Gdje bi se ovdje mogao sakriti!

Mahne Lija repom i ode.

U to kiša stade – granu sunašce.

Izađu svi ispod gljive – raduju se.

Mrav se zamisli i reče:

- Kako je to moguće? U početku je meni samom pod gljivom bilo tijesno, a sada se za nas petero našlo mjesta!

- Kre – ha – ha! Kva – ha – ha! nasmija se netko.

Svi se pogledaše. Na gljivinom šeširiću sjedi Žaba i hihocće se.

- Oh, vi! Pa gljiva je...

Ne doreče i odskakuće.

Pogledaše svi gljivu i tek se tada dosjetiše zašto je u početku ispod gljive bilo tijesno jedenome, a poslije se i za petero našlo mjesta!

Da li ste se i vi dosjetili?